

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321200536
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5321200536.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX, G., o zaplatenie 9 815,39 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 4Csp/7/2021-47 zo dňa 1. júla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9 815,39 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 27.07.2018 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. Mal za to, že žalobca má aktívnu legitímáciu k vymáhaniu spornej pohľadávky zo dňa 09.12.2016 na základe zmluvy o pôžičke č. 7173939. Pôžička bola poskytnutá vo výške 10 000 eur, no žalovaný zaplatil len 3 030,45 eur, a preto bola vyhlásená okamžitá splatnosť úveru. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný zaplatiť 12 845,84 eur, pričom zaplatil 3 030,45 eur. Žalovaný nepreukázal, že dlh alebo jeho časť zaplatil, v stanovenej lehote sa nevyjadril, teda nespochybnil základ a výšku uplatneného nároku, ani pripojené dôkazy, na základe čoho považoval základ a výšku za nesporné tvrdenia (§ 186 ods. 2 CSP). Žalobca svoje tvrdenia preukázal objektívnymi listinnými dôkazmi (§ 132 ods. 1, 2, 3 CSP), a preto žalovaného zaviazal, aby na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaplatil žalobcovi zmluvne dohodnutý zostatok spolu s úrokom z omeškania. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP s poukazom na plný úspech žalobcu v konaní.

2) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 8Csp/7/2021 zo dňa 02.07.2021 v jeho inej veci, v ktorej súd rozhodol o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy, na základe ktorej si žalobca uplatnil v tamojšej veci svoj nárok a to z dôvodu, že výška úrokov dohodnutá so žalovaným bola privysoká. Mal za to, že daná vec je podobná s predmetným konaním, a preto mal súd rovnako postupovať aj v tomto konaní. Aj v tejto veci by sa mal jeho úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a ním zaplatené splátky by sa mali započítavať len na istinu úveru. Právnym predpisom č. 87/1995 Z. z. je stanovená najvyššia prípustná výška odplaty pri spotrebiteľských zmluvách. V zmluve zo dňa 09.12.2016 je uvedená priemerná hodnota RPMN 9,27 %, pričom na stránke NBS je uvedená nižšia výška. Úroková sadzba bola dohodnutá na 19,90 %, čo je viac ako dvojnásobok. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/26/2011. Dohodu o úroku považoval za neplatný právny úkon, nakoľko výška úroku bola žalobcom stanovená v rozpore s dobrými mravmi. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že ho zaviazá na zaplatenie len sumy 6.969,55 eur (10.000 eur výška úveru - 3.030,45 eur zaplatená

suma) spolu so zákonným úrokom z omeškania, bez náhrady trov konania a s možnosťou zaplatenia dlhu v splátkach.

3) Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu k odvolaniu ohľadom správnosti údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov uviedol, že v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. z), § 21 ods. 2 písm. z) Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 2 vyhlášky Ministerstva financií 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere, sa na predmetnú zmluvu vzťahuje údaj o Ostatných spotrebiteľských úveroch neuvedených v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6.500,- eur so splatnosťou od 5 od 10 rokov - teda 9,27 % uvedený v zmluve. Vo vzťahu k odplate poukázal na ut. § 53 ods. 6 OZ a na § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a uviedol, že na predmetnú zmluvu sa vzťahujú údaje o Súhrnných informáciách o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2016 so splatnosťou od 5 do 10 rokov - teda 10,00. Dvojnásobok tejto hodnoty je v zmluve uvedený údaj o najvyššej prípustnej odplate vo výške 20,00 %. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

5) Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6) V prejednávanej veci podal odvolanie žalovaný, ktorý spochybnil v zmluve uvedenú priemernú hodnotu RPMN a namietal úrok dojednaný v zmluve o úvere, ktorého výšku považoval za v rozpore s dobrými mravmi, z ktorého dôvodu je poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie považoval základ a výšku uplatneného nároku za nesporné tvrdenia a žalobcovi priznal nárok len na základe ním predložených listín, ktoré žalovaný nespochybnil - keďže sa k nim nevyjadril.

7) Medzi sporovými stranami nebolo sporené, že na uzavretú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.12.2016, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok, sa vzťahuje právna úprava zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy. Právny vzťah sporových strán podlieha právnej úprave spotrebiteľského práva. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej strany a neprípustnosti zneužívania postavenia dodávateľov ako tzv. silnejšej zmluvnej strany.

8) Súd (rozhodujúci spotrebiteľský právny vzťah) má povinnosť prihliadať na neprijateľné podmienky z úradnej povinnosti (ust. § 53 ods. 1 OZ) a skúmať, či náležitosti uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú obligatórneho charakteru (§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) sú v súlade so zákonom. V zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ je potrebné zohľadniť znevýhodnené postavenie, v ktorom sa spotrebiteľia nachádzajú voči dodávateľom, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a skutočnosť, že je možné, že spotrebiteľia nevedia o svojich právach vyplývajúcich zo smernice 93/13 alebo zo smernice 2008/48, prípadne nepoznajú ich rozsah.

9) Odvolací súd skúmajúc napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie na podklade odvolacích námietok žalovaného, dospel k záveru, že z dôvodov rozhodnutia nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie posúdil náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať.

10) Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ust. § 220 ods. 2 CSP tvorí súčasť základného práva strán na súdnu ochranu a vyžaduje, aby sa súd jasným, korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, keďže inak sa stáva nepreskúmateľným, čo

znemožňuje strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11) Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a zistených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštanacie zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti, z ktorého dôvodu prihliadnuc aj k princípu dvojinštančnosti súdneho konania, jeho rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom bude povinnosťou súdu prvej inštanacie opätovne skúmať nárok žalobcu aj z pohľadu ustanovení na ochranu spotrebiteľa (§ 53 a nasl. OZ) s tým, že ak to bude nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, vykoná aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol (§ 295 CSP). Zároveň sa bude takisto zaoberať námietkami prednesenými v odvolaní (v súvislosti s ne/súladosťou zmluvných náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. so zákonom) a svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo preskúmateľné.

12) Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).